

Orbán 50 – egy ütésálló politikus élete

2013 június 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az ember születésnapja magányügy. Egy közszerepl?é lehet?ség. Alkalom arra, hogy valami olyat meséljünk róla, ami sokunkat érint. Ami érdekes lehet. Ami számít. Megemlékezzünk azon tetteir?l, amelyek hatással vannak életünkre, közösségeinkre.

A politikus születésnapja kissé más. Az nem tisztán magánügy, de nem is hasonlítható egy átlagos közszerepl?jéhez. Ugyanis a politikus születésnapja egy jó alkalmat teremt az aktuális viták megvívására. Ahol a **szimpatizánsok dicsérhetik**, az **ellenfelek** pedig **kritizálhatják** a nap f?szerepl?jének **tetteit. Hangsúlyozom: a tetteit. Minden más magánügy**. Szerintem. Sokak szerint viszont nem. A balliberális közvélemény kicsit másképp értékeli a szólásszabadságot, másképp gondolkodik a sajtó szerepér?l Szerintük a kritika egyenl? a durva szidással (ami szerintük a demokrácia természetes velejárója); a dicséret pedig nem más, mint a diktatúra legkézenfekv?bb támogatása. Kett?s-mérce a javából!

Ezután a rövid okoskodás után érkeztünk el a mai naphoz. **Orbán Viktor miniszterelnök ötven éves lett.** Alkalom lenne tehát az ellenzéknek arra - ami egyébirány a dolga is - hogy **Orbán politikáját elemezze, kritizálja**. Erre mi történik? Reggel óta folyik a mocskolódás a balliberális médiából. A születésnap apropóján a magánemberbe is belerúgnak. A HVG, a Népszava, kivétel nélkül osztogatja a sunyi pofonokat. Az Index inkább (amúgy szokásához h?en) gúnyolódik. Ha meg valaki köszönteni is merészel (akár politikusként, akár magánemberként) azt meg leócsárolják. A „diktátor” talpnyalójának bélyegzik.

Pedig a balliberális hangadók, ha valamit megtanulhattak az elmúlt huszonöt évben az az, hogy Orbán igen ütésálló alkat. Amolyan klasszikus ókori típus, akit ütnek-vágnak ugyan a népgy?lésen, de végül mindig talpra áll. Emberi erényei közül talán szívóssága, kitartása és az akaratereje a legszembet?n?bb. Amikor 1989-ben, egy ország által figyelemmel kísért jelképes történelmi eseményen, **Nagy Imre újratemetésén** milliók ismerték meg, lényeges kép alakult ki róla. Megtudtuk, **hogy bátor és hogy valóban gy?löli a kommunizmust és a kommunistákat.**

Az akkori SZDSZ-s hangoskodókkal szemben, ez Orbán esetében ma sincs másképp. **A rendszerváltó értelmiség fele ugyanis elárulta a magyar demokráciát**, amikor egy pufajkás vezette kommunista utódpárttal bútorozott össze a hatalomért, még 1994-ben. Ebb?l Orbán és a körülötte maradó fideszesek nem kértek. (Furcsa fintora az életnek, hogy manapság pontosan azok féltik Orbántól a jogállamiságot, akik akkoriban lepaktáltak a volt

kommunista elvtársakkal...)

Az elmúlt huszonöt évben többször kellett t?rnie és bírnia a pofonokat a ma 50 éves Orbánnak. Talán többször, mint az éveinek száma. Az els?ket éppen azért kapta, mert **nem volt hajlandó** a liberális SZDSZ-szel tartani, **a Horn-kormány mellé állni. Nem volt hajlandó, mert utálta a kommunistákat**.

Aztán új és új pofonok következtek. A **nemzeti értékek képviselete, a magyar vállalkozók anyagi érdekeinek felvállalása**, amit ellenzékben és az els? miniszterelnöksége alatt is végig következetesen képviselt, szükségszer?vé tették az újabb és újabb **sallereket a globalizálódó Európában**. Az unió logikája ugyanis évtizedek óta a bels? nemzeti piacok szétverésér?l, illetve a gazdasági értelemben vett gyarmatosításról szólt. Ennek **próbált és próbál jelenleg is ellenállni az orbáni politika**.

Egy fontos dologban azonban **tévedett** a ma ötven éves Orbán. Tudta, tudhatta ugyan, hogy a baloldal Károlyi Mihály óta nem a haza érdekeit képviseli. De **szép lassan kiderült az is, hogy a rendszerváltó liberális er?k sem. Ez komoly lecke volt számára**. És komoly lecke volt az is, hogy az egykori kommunista elit, összefogva a liberális gazdasági és kulturális értelmiséggel, inkább jár Brüsszelbe árulkodni és lejáratni az országot, mintsem hogy itthon, tisztességesen próbálná megvívni a politikai csatáit. Talán nemcsak Orbánnak, hanem a magyar választópolgárnak is ez volt az utóbbi id?k legfontosabb leckéje.

Mindenesetre Orbán a multi-ellenes, a magyar gazdasági érdekeket véd? politikája miatt **sok ellenséget szerzett**. Komoly, gazdag és nagyhatalmú ellenségeket. Az uniós gazdasági szerepl?ket jól ismer? Róna Péter, az ATV-ben el is szólta magát 2011-ben. Azt találta mondani az uniós t?kér?l, hogy Orbán „nem fog tudni vele szórakozni” és hogy „el fogják söpörni”. A „meccset nem tudja megnyerni” – jósolta a Londonban él? politkus, üzletember, nagy tekintély? közgazdász. **Ütötték is, vereték is Orbánt Európa-szerte az elmúlt három évben. Aztán mégis kibírta.**

Magyarország nagy valószín?séggel még ebben az évben kikerül a túlzottdeficit-eljárás alól. A forint nem omlott össze, a magyar gazdaság nem jutott cs?dbe. **Az IMF béklyói nélkül élünk.** S?t, a nyugati elemz?k szerint is növekv? pályára álltunk. Jó hírek érkeznek a magyar gazdaságról. Ja és miel?tt még elfelejtenénk: **az ötven éves Orbán Viktort nem söpörte el az uniós t?ke...**

tutiblog.com

Ajánló